

междѸ оученытѸ, и небученытѸ.

31. НѸкой філософъ, като го попытаха, що има человекъкъ прилично БѸгѸ; рече: БлагодарѸніето и истината.

32. ЕдногѸ попытаха: кой най любя въ кѸщѸ; и той рече: който ги Ѹ по страхъ за мене, а не който ги Ѹ по старѸхъ Ѹ мене.

33. ДиогѸна попытаха що забраватъ хората най скорѸ; а той рече: благодарѸніето.

34. КлеанѸа попытаха: какъ да проколартѸ человекъкъ; а той рече: акѸ оусиромашѸи Ѹ желѸніата.

35. АнахарсѸ рече: най лошаво нѸщо на человекъка, и най хубаво Ѹ азыкатъ, защо съ него прави и голѸмы лошашины, и голѸмы доверины.

36. ЕдногѸ таргѸвица попытаха: какъ и спичѸли толкози пары; а той рече: многѸто леснѸ, а малкѸто мѸчнѸ.

37, ДимѸнакъ като видѸ едногѸ безѸмника чи са голѸмѸи сѸсъ дрѸхитѸ си, пристѸпи при него и мѸ рече, като го оулови за дрѸхата: това предъ малко време го носаше ѸвцѸ та и пакъ ѸвцѸ бѸше.